

lõnud. Benjamini wäggi olli siis taple-  
mas alles, kui nemmad said nähha, et  
lin jo olli põllemas; nemmad tundsid siis,  
et kueri luggu neil kã; Jehowa hirm sai  
ka nende peäle, sest tappeti selsammal pã-  
wal neid 25 100 meest; neid mis weel jãl-  
le jãrud olli agga 600 meest, need põg-  
genesid hãdda pãrrast sure ruttoga weel  
kõrbe Rimmoni kaljo jure, ja puggesid  
selle kopade sisse, et nemmad seãl saaf-  
sid warjul seista, kus nemmad ka nelli  
kuud jãid; teised Benjamini rahwas  
agga said keik õlles otsitud nende linnade  
seest, ja need said keik mahha lõdud, ni  
hãsti inimessed kui lojuksed, mis ial  
teiste kätte juhtus; nende Ma sai arra-  
rikkutud ja linnad arrapõlletud.

Pãrrast sedda hakkasid kũl Israeli  
rahwas sedda kahhetsema ja nutma, et  
Israeli suggust koggone õks arro pea ol-  
li arrakautud; nemad ehitasid siis sepãr-  
rast

rast Peteli õlles altari, ja ohwerdasid  
põlletamis- ja tãnno-ohwrid, ja hãkka-  
sid mõtlema se peäle, mil wiisil Benjami-  
ni suggu-arro peaks jãlle soma kossuda,  
et ta ommeti ikka ka õlles õhheks Isra-  
eli suggu-arruks. Naest ep olnud neil, kes  
seãl Rimmoni kaljo kopas ollid, ja Mits-  
pas ollid Israeli rahwas Jehowale wan-  
dunud, et nemmad ei pidand ka mitte  
neile naest andma, ommast suggust, mai-  
alt ei tohtind nemmad ka mitte wotta;  
sest siis ei sanud nemmad mitte ossa Is-  
raeli maast. Nemmad hakkasid siis jãr-  
rele kulama, kas sedda rahwast weel pid-  
di ollema, kes ep olnud Mitspas mitte  
wandumas se naese wõtmisse pãrrast;  
nemmad said siis teãta, et Zabesi linna  
rahwas ei olnud wandumas egga sõas  
taplemas. Israeli rahwa koggodus wõt-  
tis siis sedda nou ja lãkkitas 12000 meest  
Zabesi linna peäle, neil olli se kãsk jures, et